

діяльності банку за рахунок прогресивних форм та методів кредитування» тощо, тобто без конкретизації наукових передумов, на яких базується досягнення мети магістерської роботи.

Завдання дослідження, сформульовані у магістерській роботі, не повинні бути глобальними, такими, що претендують стати темами окремих магістерських робіт з банківської справи. Ці завдання повинні бути чітко визначеними, конкретизованими методами та засобами їх вирішення з баченням магістрантом чіткої перспективи практичної реалізації результатів магістерської дипломної роботи.

У магістерській дипломній роботі з банківської справи застосовуються методи наукового дослідження і, в першу чергу, порівняння, аналіз і синтез, індукція і дедукція, аналогія, статистичні і економіко-математичні методи. Використання цих методів свідчить не тільки про рівень дослідження, а й уміння магістранта кваліфіковано проводити наукові пошуки у банківській справі, обґрунтовувати вибір об'єкта дослідження, доведення достовірності, аргументованість висновків та практичних рекомендацій.

Магістрант, провівши дослідження, може вважати своє завдання виконаним, якщо отримані ним результати будуть відповідати таким чотирьом науковим критеріям:

- новизни, тобто доведено щось нове, що існує у банківській справі. При цьому треба пам'ятати, що усе існуюче у цій діяльності не є кінцевим пунктом, а тільки моментом у її удосконаленні;
- достовірності. Отримані магістрантом наукові результати не повинні спричиняти вагань;
- доказовості. Результати дисертації повинні бути підтверджені фактами або доводами;
- повноти. Наявність достатності у дисертаційному дослідженні доказових фактів (доводів).

М. Ф. Пуховкіна

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ

У роботі університетів з підготовки фахівців нової генерації можна виділити чотири блоки проблем.

I. Забезпеченість університетів викладачами, які, по-перше, мають не лише глибокі знання у своїй професійній галузі,

але й широкий кругозір і високий рівень мислення, по-друге, націлені на постійне поповнення й оновлення своїх знань і мають можливості використовувати різноманітні форми підвищення власної професійно-викладацької майстерності. При цьому, на нашу думку, необхідно зберегти те найліпше, що накопичено в системі університетської освіти, але в той самий час використовувати інноваційні освітні технології. В сучасних умовах роль викладача змінюється. Викладач одночасно повинен бути носієм знань та консультантом, наставником у процесі отримання студентом знань. Організація особисто-орієнтованого навчального процесу вимагає від викладача високого професіоналізму.

II. Забезпеченість дисциплін, що викладаються в університетах, професійно розробленими програмами, якісними підручниками і навчально-методичними матеріалами. За останні два роки зроблено якісний стрибок у виданні вітчизняної навчальної літератури, зараз необхідно підвищити якість літератури, що видається (як за змістом, так і за формою), та почати освоювати нові освітні технології, зокрема, створення комп'ютерних підручників. Ці підручники повинні бути побудовані таким чином, щоб студенти мали доступ до навчальних матеріалів дисциплін, які логічно пов'язані та вивчались раніше або вивчаються паралельно, а також до матеріалів тих дисциплін, які студентам доведеться засвоювати у майбутньому.

III. Інтенсифікація самостійної роботи студентів, яка займає важливе місце у процесі навчання і яка активізує креативне мислення. Основними формами самостійної роботи студентів є: опрацювання текстів лекцій, вивчення навчальної та монографічної літератури, а також законодавчих актів і нормативних документів, виконання практичних завдань розрахунково-ситуаційного характеру, підготовка курсових робіт і рефератів. Організаційними передумовами ефективної самостійної роботи студентів є:

- забезпеченість студентів методичною літературою з питань організації самостійної роботи;
- забезпеченість студентів навчальною, монографічною літературою, періодичними виданнями, законодавчими актами й нормативними документами у достатній кількості;
- можливість отримання консультації у викладача.

При цьому необхідно забезпечити раціональну міжкафедральну й міждисциплінарну взаємодію під час навчального процесу з урахуванням бюджету часу студентів з метою координації обсягів і термінів самостійного виконання завдань студентами.

IV. Створення ефективних систем і технологій для самоконтролю знань студентами, а також для контролю й оцінки знань студентів викладачами. В останні роки в навчальному процесі почали активно використовуватись комп'ютерні технології, тестові системи перевірки знань, змінився підхід до проведення екзаменів, до змісту екзаменаційних білетів, введено 100-бальну систему оцінки знань студентів. Головна мета всіх нововведень — підвищити рівень підготовки студентів. Але у нововведеннях є й певні недоліки. Головним з них є втрата тісного особистого контакту викладача із студентами.

Л. В. Руденко, канд. екон. наук, доцент,
докторант кафедри міжнародного менеджменту,

Н. В. Герман, доцент,
начальник навчального відділу
Полтавський університет
споживчої кооперації України

ВПЛИВ ВІРТУАЛЬНО-ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА ЯКІСТЬ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

Сучасне інформаційне суспільство ставить перед вищими навчальними закладами завдання з підготовки фахівців, які здатні гнучко адаптуватися у мінливих умовах професійної діяльності, професійно набувати необхідні знання та застосовувати їх на практиці, критично мислити, своєчасно визначити проблеми в процесі практичної діяльності і шукати новітні технології.

Виходячи з означених завдань, перед студентами постає проблема поліпшення якості засвоєння матеріалу навчальних дисциплін, вирішенню якої може сприяти запровадження віртуально-тренінгової технології їх самостійної роботи.

Передумовами для реструктуризації навчального процесу і переходу на інноваційні технології навчання слід вважати :

- формування належного кадрового потенціалу;
- розвиток інформаційних ресурсів і комп'ютерних технологій;
- вивчення та розповсюдження в педагогічному колективі досвіду дистанційного навчання;
- удосконалення організаційної структури управління навчально-виховним процесом;
- створення структурованої комп'ютерної і телекомунікаційної мережі.